

løn, som altsaa er som Medlemmernes egne, regnes lige med Medlemmernes egne Børn, ligesom der ogsaa aabnes en Mulighed for, at Plejebørn, for hvilke der betaales Plejeløn, kan komme ind under Sygekasseforsikringen. Endelig vil jeg som et af de bedste Forslag nævne, at der af enhver anerkendt Sygekasse skal ydes Medlemmerne en Pengehjælp af mindst 40 Øre. Det vil med andre Ord sige, at for saa vidt Lovforslaget ophøjes til Lov, vil der i alle Sygekasser for Fremtiden være Adgang til at sikre sig en Pengehjælp af mindst 40 Øre daglig, og ved Hjælp af denne Bestemmelse i Forening med Kommunernes Ret til at støtte de fattigste Medlemmer føler jeg mig overbevist om, at det med Tiden skal lykkes i højere Grad, end hidtil er sket, at føre Sygekasseforsikringen dybere ned i Samfundslagene.

Jeg vil saa slutte med at udtale, at Venner af Sygekassesagen har Grund til at sige den højtærede Indenrigsminister Tak for Lovforslaget. Det indskrænker sig til at ændre de Ting, som 20 Aars Erfaring kræver ændrede, og derved bliver der god Mulighed for, at Lovforslaget kan blive ophøjet til Lov. Jeg ønsker saa endnu en Gang at sige Tak for, at Lovforslaget holder fast paa de to Principper, som jeg nævned i Begyndelsen af mit Foredrag, Frivillighed og Hjælp til Selvhjælp. Lovforslaget bør efter min Mening faa en forholdsvis let Gang gennem Rigsdagen, og jeg kan tilsige den højtærede Minister ikke alene min egen, men ogsaa mit Partis Støtte til at føre Sagen frelst i Havn.

Stauning: Den danske Sygekasseinstitution, støttet af Loven om anerkendte Sygekasser, er i Aar fyldt 20 Aar, og jeg erkender, at den Lovgivning, der paa-begyndtes i 1892, tiltrænger en Revision. Vi Socialdemokrater har ogsaa i flere Aar peget paa Ønskeligheden af en Revision ved at fremsætte selvstændige Forslag om Forandringer vedrørende Sygeplejen, og dertil hørende Ændring i Loven om de anerkendte Sygekasser. Men det er ganske vist ikke en Revision som den her foreslaaede, der tiltrænges.

Naar man erindrer, at vi nu skriver 1912, at Rigsdagen allerede i 1892 vedtog en Sygekasselov, nemlig den nugældende, der har gjort uhyre megen Nytte i de svundne 20 Aar, synes jeg nærmest, man maa forbavses over at se fremsat et Lovforslag som det, der nu behandles, et, der ikke rummer noget nævneværdigt Frem-

skridt, et Lovforslag, der, som det ærede Medlem, der nu talte (Kierkegaard), rigtigt sagde, indeholder nogle smaa Forbedringer, men i øvrigt — hvad det ærede Medlem dog ikke sagde — for de store Princippers Vedkommende kun indeholder væsentlige Tilbageskridt. Man vil kunne forstaa, at jeg ikke er i Stand til at slutte mig til de mange Taksigelser og Lykønskninger, som det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (Kierkegaard) fremsatte. Jeg kender nok Oprindelsen til det foreliggende Lovforslag. Jeg mindes, at en Højremand i Landstinget for nogle Aar siden erklærede, at der paa Udgiften til Sygekasser kunde spares 1 Mill. Kr. om Aaret, naar man foretog en grundig Udrensning af Sygekasserne. Efter at den Tale var holdt, gik rundt om paa Møder, i Rigsdagen, og hvor det i øvrigt lod sig gøre, Agitationen imod de sociale Love sin Gang ligesom Kravet fra Højres Side om at faa nedsat Udgifterne til Hjælpekasser, Arbejdsløshedskasser o. s. v. Jeg ser altsaa, at den højtærede Regering har følt Trang til at imødekomme det saaledes fremsatte Højre-Ønske.

Der blev i sin Tid af den højtærede Minister nedsat et for Øjemedet passende sammensat Udvalg, der fik den Opgave at revidere Sygekasseloven, og medens det reviderede, gik Agitationen sin Gang videre mod Sygekasseloven, mod de store Udgifter, og Kravene forstærkedes om en Udsmidning af Kasserne af de Mennesker, der var komne op paa saadanne Indtægter, at man ansaa dem for bemidlede. Trods den S sammensætning, det vedkommende Udvalg havde, fremsatte det dog nogle Forslag, der efter min Mening indeholdt betydeligere Fremskridt end dem, der indeholdes i det af Regeringen nu fremsatte Lovforslag. Til disse af Udvalget den Gang fremsatte Forslag er der nu ikke taget Hensyn, derimod er Udvalgets mindre heldige Forslag i en stærkt forværret Skikkelse blevet fremsat af den højtærede Minister. Det er maaske den Maade, hvorpaa man i vor moderne Tid bøjer sig for Sagkundskaben, for det nedsatte Udvalg fik i hvert Fald Skyld for at være et sagkyndigt Udvalg, idet det var sammensat af Læger, Sygekassefolk og andre, der syntes at have Interesse for og Forstand paa den Sag. Men, som sagt, de for den jævne Befolkning, for dem, der skulde knyttes til Sygekasserne, nyttige Forslag fra dette Udvalg er der ikke taget Hensyn til, og de daarlige Forslag er forværrede i det af Ministeren forelagte Lovforslag.